

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail ism@ism.dk

Dato: 5. januar 2010

ANL/ J.nr. 2009-9047

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 4. december 2009 følger hermed indenrigs- og socialministerens foreløbige svar på spørgsmål nr. 127 (SOU Alm. del).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mette Frederiksen (S)

Spørgsmål nr. 127:

"Ministeren bedes kommentere artiklen "Borgmester: Rige kommuner eksporterer socialt udsatte" fra dknyt.dk den 4. december 2009 09:54, herunder oplyse om ministeren vil tage initiativ til at undersøge problemets omfang?"

Svar:

Indenrigs og socialministeriet har fået følgende om bidrag fra Beskæftigelsesministeriet vedrørende flyttehjælp i henhold til aktivloven:

"Kommunen kan efter § 85, stk. 1, i aktivloven, yde hjælp til en flytning, som forbedrer ansøgerens eller familiens bolig- eller erhvervsforhold. Det er en betingelse for at yde hjælp, at hverken ansøgeren eller ægtefællen har indtægter eller formue, som kan dække behovet. Kommunen kan fx yde hjælp til udgifter til transport af indbo og rejseudgifter for ansøgeren og familien.

Det er ikke enhver forbedring af boligforholdene, som er en boligmæssig forbedring i lovens forstand. Dispositionen skal være rimelig set i forhold til ansøgerens samlede situation, herunder den pågældendes mulighed for selv at afholde den fremtidige husleje. Flytning til en billigere bolig kan ikke i sig selv betegnes som en boligmæssig forbedring.

En forbedring af erhvervsforholdene forudsætter, at ansøgeren er sikret arbejde, og at arbejdet er mere end blot midlertidigt. For at betingelsen om erhvervmæssig forbedring er opfyldt, skal der være udsigt til en umiddelbar eller snarlig beskæftigelse, der i hvert fald for en periode kan sætte ansøgeren i stand til at forsørge sig selv.

Som et led i regeringens samlede boligsociale indsats for at forhindre, at lejere sættes ud af boligen som følge af, at huslejen ikke er betalt, blev der taget en række initiativer med lov 286 af 15. april 2009, der trådte i kraft den 1. juni 2009. Der blev blandt andet givet udvidet mulighed for flyttehjælp. Kriterierne for at yde flyttehjælp blev justeret, således at der kan gives flyttehjælp i situationer, hvor der flyttes fra en forholdsvis dyr bolig til en bolig med en husleje, der bedre passer til lejerens eller familiens økonomi. Formålet var at forbedre udsættelsestruede lejeres muligheder for at flytte til en billigere bolig og dermed reducere risikoen for en udsættelse.

Pensionsstyrelsen kan endvidere oplyse, at for at få ret til flyttehjælp skal den pågældende normalt have ansøgt kommunen om hjælp. Kommunen kan således ikke træffe beslutning om at yde flyttehjælp til en person eller en familie, der ikke selv har søgt om hjælp.”

Med hensyn til økonomien for den enkelte kommune bemærkes, at denne løbende påvirkes af befolkningstilvækst og –afgang, herunder som følge af mellemkommunale flytninger.

Ved tilflytning af en familie til en kommune påvirkes både kommunens udgifter og indtægter. På udgiftssiden påvirkes udgifter til serviceydelser og eventuelt udgifter til indkomstoverførsler. På indtægtssiden påvirkes bl.a. kommunens skatteindtægter og indtægter fra tilskud og udligning.

Via udligningssystemet udlignes for forskelle i skattegrundlag og udgiftsbehov. Kommunernes udgiftsbehov opgøres ud fra befolkningens alderssammensætning og den socioøkonomiske struktur i kommunen. I opgørelsen af det socioøkonomiske udgiftsbehov indgår en række kriterier, herunder kriterierne ”antal 20-59 årige uden beskæftigelse over 5 pct.”, ”antal 25-49 årige uden erhvervsuddannelse”, ”antal børn i familier med lav uddannelse” og ”antal personer med lav indkomst”, der sammen med andre kriterier samlet skal beskrive kommunernes socioøkonomiske struktur.

Ved tilflytning af en social udsat familie øges kommunens udligningsbeløb således også typisk.

Den samlede påvirkning af den enkelte kommunes økonomi vil alt i alt være individuelt bestemt og afhænge af tilflytternes efterspørgsel efter kommunale ydelser samt tilflytternes indkomstforhold, alderssammensætning og sociale karakteristika.

I den sociale lovgivning er spørgsmålet om kommunernes gensidige forpligtelser overfor borgere, der flytter reguleret i Retssikkerhedslovens § 9 C. Ret til mellemkommunal refusion indtræder når den tidligere opholdskommune eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at en person har fået ophold i tilflytningskommunen. Flyttehjælp er et eksempel på, at den tidligere opholdskommune medvirker til, at en person tager ophold i kommunen. Hvis

borgeren, i henhold til reglerne om flyttehjælp, flytter til en ny kommune for at få forbedrede boligforhold og få mulighed for selv at afholde fremtidig husleje, og er på kontanthjælp, er det således den tidligere opholdskommune, der har betalingsforpligtelsen og den nye opholdskommune har derved ret til mellemkommunal refusion.

Lovgivningen har med den beskrevne retstilstand reguleret forholdet mellem kommunerne således, at der ikke skulle være tilskyndelse til at eksportere sociale problemer, som det skitseres i nævnte artikel. Jeg finder således ikke anledning til at iværksætte en nærmere undersøgelse på området.

Karen Ellemann

/ Peter Juul